

allerede af den ærede næstforegaaende Taler bemærket, at vi jo ofte have maattet gaa videre, og at derfor dette ganske andet Spørgsmaal længe har foreligget, og dobbelt taknemlig er jeg derfor det ærede Medlem, dersom han virkelig vil gjøre et Forsøg paa at skaffe os en midlertidig Finantslovf, der fyldestgjør i det Mindste nogenlunde de forskjellige Krav, der ere opstillede.

Det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (Broberg) talte i Dag i meget høie Toner; det ærede Medlem formanede til at betragte Sagen koldt og rolig, at se koldt og rolig paa Forholdene. Det lykkedes dog ikke det ærede Medlem helt igjennem selv at følge denne Formaning, thi der kom en sær Varme over ham ved forskjellige Veiligheder; men jeg kan ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at dersom det ærede Medlem en Gang selv vil gennemlæse sit Foredrag opmærksomt og sammenligne det med, hvad der er almindelig bekjendt om Tingenes Tilstand i den her omhandlede Henseende, vil han se, at der i hans Foredrag findes et meget stort Antal af Feil og Skjæbheder. Det ærede Medlem har gjort Feil paa et stort Antal af Steder i sit Foredrag og ikke været tilstrækkelig inde i Sagen for at affige en saa bestemt og afgjørende Dom som den, han paa flere Punkter udtalte. Jeg skal blot f. Ex. nævne, at det ærede Medlem omtalte, at der ikke havde været Meningsforskjellighed om de midlertidige Finantslove for 1881—82. Der har været Meningsforskjellighed derom en meget længere Tid, men det var først ved Behandlingen af Statsregnskabet for 1881—82, at det ret blev klart, hvor stor Uoverensstemmelsen var. Den viste sig at være saa stor, at det er med fuld Føie, naar den ærede Regjering begjærer, at der om en saadan Lov i det Mindste bør være en Rigsdagsenighed, thi den er slet ikke tilstede. Om mulig endnu uheldigere var det ærede Medlems Opfattelse af, hvad man havde forstaaet ved de hidtil gjældende Regler, og det ærede Medlem sagde saa at det var hans Overbevisning, at de gjaldt om Fortiden. Ja, det er soleklart, at det maa være om Fortiden, thi Andet kunne Ordene slet ikke betyde, men dermed er grumme Lidt sagt om denne Sag, og dermed er ikke givet det allermindste Bidrag til, hvad der skal forstaaes ved disse Ord. Det ærede Medlem var paa flere Steder i sit Foredrag i høieste Grad forbausket, og navnlig havde det forbausket det ærede Medlem, at Regjeringen var kommen frem med et saadant Forslag, der i meget høi Grad stred imod intet Mindre end Grundlovens Ord og Aand. Nu skulde man da tro, at det ærede Medlem vilde gaa dybere

ind paa Sagen, inden han udtalte en saa afgjørende Dom i en Sag af saa stor Betydning, men det gjorde det ærede Medlem ikke. Jeg vil anbefale det ærede Medlem for en anden Gangs Skyld at tage det foreliggende Forslag for sig og sammenholde det med det, der er oversendt os fra Folkethinget, og ved denne Sammenstilling give sine Ord om Striden med Grundlovens Ord og Aand deres rette Betydning (Hør!). Jeg er bange for, at det ikke vil lykkes for det ærede Medlem, jeg er bange for, at han vil komme til det Resultat, at alle midlertidige Finantslove ere stridende baade mod Grundlovens Ord og Aand, i saa Henseende staa de allesammen lige, og derved vil det ærede Medlem maaste komme til den Slutning, at det eneste Rette i denne Henseende er at stemme imod dem allesammen.

Jeg skal ikke forfølge videre mange af de enkelte Udtalelser, til hvilke det ærede Medlem flere Gange kom tilbage, men han gjorde en Betragtning gjældende, som jeg ikke kan lade være at omtale, fordi det ærede Medlem saa vedblivende kom tilbage dertil. Maa jeg sige det rent ud? Naar det skorter det ærede Medlem paa gode og fyldestgjørende Grunde, saa beraaber han sig paa sin Overbevisning og sin Samvittighed; ja dem skulle vi Allesammen respektere. Naturligvis skulle vi Allesammen handle efter vor Overbevisning, men det er ikke tilstrækkeligt, allermindst naar man slaar ind i saa høie Toner, som det ærede Medlem indtog i Dag. Det ærede Medlem maa jo dog vide, at Enhver ikke blot skal have en Overbevisning, men at han ogsaa maa staa inde for, at hans Overbevisning er rigtig. Dersom Noget tillægger sig den Overbevisning, at Eiendom er Tyveri, saa sætter man ham i Tuathuset, og dersom Noget tilegner sig den Overbevisning, at Kongemord er en fortjenstfuld Handling, saa hænger man ham. Disse Exempler ville være tilstrækkeligt tydelige for det ærede Medlem til at se, at det ikke gaar an simpelthen at paaberaabe sig sin Overbevisning, og lige saa galt er det, naar der bliver Tale om at paaberaabe sig Samvittigheden. Vi have saa ofte i denne Tid havt Veilighed til at mindes Holberg, og jeg vil hebe det ærede Medlem derfra at hente en belærende Sætning. Holberg siger jo nemlig, at ikke en Gang en Ridesogeds Samvittighed er at stole paa i alle Dele, og det har i fuld Maade Anvendelse, netop naar man beraaber sig paa, at man stemmer efter sin Samvittighed og saa taler høit og truende til Andre, men ikke giver Grunde. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at i en saa alvorlig Sag som den, der her